

331. A mennyei otthonba...

1. A meny-nye-i ott-hon-ba vá-gyik szí-vem, Csak azt vá-gyom,

az nyer-te meg tet-szé-sem. A szí - vem - nek nyug - tot itt

nem ád sem-mi, Csak ott fent ó-haj - tok ö - rök - ké len-

ni, Csak ott fent ó-haj - tok ö - rök - ké len-ni!

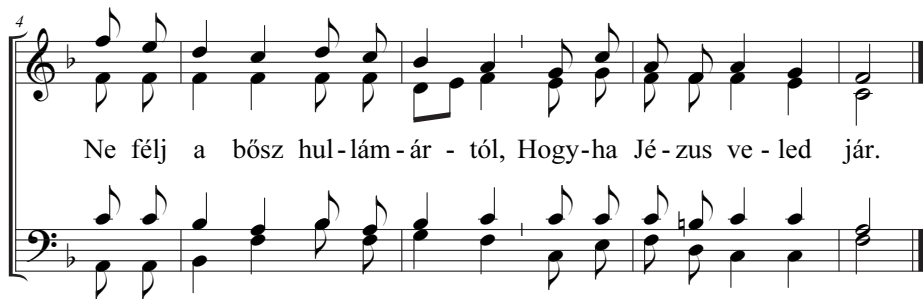
2. Ó, mért csüggedsz el, szívem, most énbennem,
 És mért keresed a nyugalmaid itt lenn?
 A gond és a bú árja zúg, hömpölyög,
 |: S a tengeren hanyódom és küszködöm. :|
3. Ott már nem lesz könny és ott nem lesz éjjel,
 A csillagok tündökölnek nagy fénnel;
 De szívemet legjobban az buzdítja,
 |: Hogy meglátom Őt, ki a hívek Atyja. :|
4. Te föld, Isten véled, csak vendég vagyok,
 Már nem kell nekem örömöd, bánatod;
 Ha szépek is mind hegyeid s völgyeid,
 |: Az nem pótolja sosem a mennyeit! :|

T 79

332. Úgy jó, amint Isten vezet...

1. Úgy jó, a - mint Is - ten ve - zet, Ná - la üdv és é - let vár;

Ne félj a bösz hul - lám - ár - tól, Hogy - ha Jé - zus ve - led jár.

2. Higgyél benne teljes szívből, Ő csak jót tesz teveled,
 Minden gondtól, minden kintől Megmenti az életed!
3. Isten karja el nem fárad, Bölcsessége végtelen!
 Bármily nehéz lesz is sorsunk, El nem hagy a kegyelem!
4. Hogyha jön a próbák napja, Téged bizton óv az Úr,
 És te szívrepesve látod: Féltél alaptalanul.
5. Ámen, ámen! Hittel vallom Jézus drága szent nevét.
 Teljesítse rajtam Isten Áldott tervét: igéjét!